

अवैमि सौभाग्यमदेन वञ्चितं तव प्रियं यश्चतुरावलोकिनः ।
 करोति लक्ष्यं चिरमस्य चक्षुषो न वक्त्रमात्मीयमरालपद्मणः ॥४९॥
 कियच्चिरं श्राम्यसि गौरि विद्यते ममापि पूर्वाश्रमसञ्चितं तपः ।
 तदर्धभागेन लभस्व काङ्क्षितं वरं तमिच्छामि च साधु वेदितुम् ॥५०॥
 इति प्रविश्याभिहिता द्विजन्मना मनोगतं सा न शशाक शंसितुम् ।
 अथो वयस्यां परिपार्श्ववर्तिनीं विवर्तितानञ्जननेत्रमैक्षत ॥५१॥
 सखी तदीया तमुवाच वर्णिनं निबोध साधो तव चेत्कुतूहलम् ।
 यदर्थमम्भोजमिवोत्तवारणं कृतं तपःसाधनमेतया वपुः ॥५२॥
 इयं महेन्द्रप्रभृतीनाधिष्ठियश्चतुर्दिगीशानवमेत्य मानिनी ।
 अत्रपदार्थं मदनस्य निग्रहात्पिनाकपाणिं पतिमाप्नुमिच्छति ॥५३॥

49. „Assequor amatum tuum pulchritudinis superbia deceptum esse,
 „quoniam iam diu vultum suum scopum non facit huius oculi, blande
 „tuentis, curvatis superciliis praediti.

50. „Quamdiu, GAURIS, te vexas? ego etiam in primo ordine casti-
 „gationes in me cumulavi: eas tu dimidia parte accipe, egoque gratiam,
 „quam petis, bene cognoscere cupio.”

51. Ita compellata a *Bráhmāno* aggresso, cogitationes suas enarrare
 haud potuit: statim vero amicam prope commorantem adspexit, conver-
 tens oculos pigmento privatos.

52. Illius amica *Bráhmanum* illum allocuta est: „Accipe, bone, si
 „tibi desiderium est, cur ab hac corpus ipsius castigationum subsidium
 „factum est, velut e loto fingunt umbellam.

53. „Haec superba, contemnens magnum *INDRAM* et reliquos quattuor
 „plagarum dominos, eximia fortuna praeditos, maritum adipisci cupit
 „deum *Pināka* arcu armatum, qui post *KÁMAE* necem pulchritudine allici
 „nequit.